

1938 m. Nr 10, 26, 30, 41, 44, 46, 47, 49, 51. P 386-23408

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 10 Mt. XVIII

Kovo-March 5, 1938

LTSR valst.
respublikos
biblioteka

PIRMAS GAVĖNIOS SEKMADIENIS

L E K C I J A

II KOR. 6, 1—10.

BROLIAI mes jus raginame neimti Dievo malonės veltui. Nes jis sako. Aš išklaušiau tave malonės metu ir išganymo dieną tau padėjau. Štai dabar malonės metas, štai dabar išganymo diena! Neduokime nė vienam jokio papiktinimo, kad mūsų tarnystė nebūtų peikiama, bet visame parodykime save, kaip Dievo tarnus, didele kantrybe sielvartuose, varguose, suspaudimuose, smūgiuose, kalėjimuose, maištuose, darbuose, budynėse, pasninkuose, nekaltybe, išmintimi, romumu, meilumu, šventąja Dvasia ir neveidmaininga meile, tiesos žodžiu, Dievo jėga, teisybės ginklais dešinėje ir kairėje, garbėje ir negarbėje, kuomet piktai ar gerai apie mus kalba, laikomi suvedžiojotais, tačiau tiesakalbiai, nepažįstamais, tačiau žinomi; laikomi mirštančiais, nors mes dar esame gyvi; kaipo nuplakti, tačiau neužmušti; kaipo nuliūdusieji, tačiau visuomet linksmi; kaipo beturčiai, bet kurie daugelį daro turtingais; kaipo nieko neturintieji, tačiau visa turintieji.

E V A N G E L I J A

MAT. 4, 1—11.

ANUO metu Jėzus buvo Dvasios nuvestas į tyrus, kad būtų velnio gundytas. Išpasninkojęs keturias dešimtis dienų ir keturias dešimtis nakčių, po to buvo alkanas. Tuomet gundytojas prisiartinęs jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, sakyk, kad iš šitų akmenų pasidarytų duonos. Jis, atsakydamas, tarė: Parašyta: Žmogus yra gyvas ne vien duona, bet kiekvienu žodžiu, kurs išeina iš Dievo burnos. Tuomet velnias paėmė jį į šventąjį miestą, pastatė jį ant bažnyčios viršaus ir jam tarė: Jei tu Dievo Sūnus, pulk žemyn; nes parašyta: Jis davė savo angelams paliepiamų apie tave, ir jie neš tave ant rankų, kad kartais neužsigautumei sau kojos į akmenį. Jėzus jam tarė: Taip pat parašyta: Negundy si Viešpaties, savo Dievo. Velnias vėl paėmė jį į labai aukštą kalną, parodė jam vi-

ŠVENTAS KAZIMIERAS

Garbė Tau, šventas Dieva Galybių,
Šaltini grožio, mokslo, dorybių,
Sieloms Dievybės kibirkštis sėji, —
Dangui Šventuosius žemėj auklėji.
Štai šventas Kazimieras!

Jis idealas jaunų bernelių,
Skaisti gėlėlė Dievo darželių;
Karštai jį myli visa Bažnyčia,
Karalių rūmai ir vargšo gryčia —
Šventąjį Kazimiera.

Gyvendams Kristų karštai mylėjo:
Naktim budėti bažnyčion ėjo, —
Jo maldos tyros, kaip serafino,
Buvo Aukščiausiam vertybė gryna
Šventojo Kazimiero.

sas pasaulio karalystes ir jų garbingumą ir jam tarė: Aš visa tai tau duosiu, jei parpuolęs, pagarbinsi mane. Tuomet Jėzus jam tarė: Eik šalin, šetone! nes parašyta: Viešpatį, savo Dievą, tegarbinsi ir jam vienam tetarnausi. Po to velnias paliko jį; štai, prisiartinio angelai ir tarnavo jam.

Kun. P. Malinauskas, M. I. C.

Tavo Tėvynė - Dangus

MŪSŲ Atpirkėjas ir Išganytojas Jėzus Kristus, gelbėdamas nupuolusią žmonią, perėjo visą kančių jūrą ir mirė ant kryžiaus dėl mūsų išganymo. Tačiau po trijų dienų Jis garbingai keliasi nemirtinumo garbėje ir, per keturiasdešimt dienų stiprinęs apaštalų tikėjimą ir galutinai sutvarkęs savo įkurtosios šv. Bažnyčios reikalus, Apaštalų ir minios tikinčiųjų akivaizdoje, žengia į Dangų pas savo Tėvą. Ilgai dar stovėjo nuliūdę Apaštalai ir tikintieji ant Alyvų kalno išmeigę akis į mėlyną dangų, kur baltas debesėlis pridengė nuo jų akių jų brangųjį Mokytoją, ir tik Angelų paraginti, išsiskirstė.

“Ar gi nereikėjo, kad Kristus kentėtų ir taip įeiti į savo garbę?” (Luk. 24, 26), klausia Lukas evangelistas Kristaus žodžiais. Toji garbė ir yra dangaus Karalystė, tavo, skaitytojau, Tėvynė. Yra kiekvieno žmogaus tikslas ir kiekvienas turi tą tikslą pasiekti, dėl to tikslo kentėti ir dirbti, ir niekad jo siekdamas nepavargti.

Amžinybė — dangus: tai tavo paskutinis tikslas, tavo aukščiausias paskyrimas, tavo kilniausias pašaukimas. Po Amerikos atradimo Ispanai ir visa Europa degė Eldorado ieškojimu, kuris turėjo būti tolimo aukso sala plačiuos, nežinomuos vandenynuos. Tačiau niekas tikrumoj nesileido jo ieškoti, nors kiekvienas mokėjo šimtus pasakų apie jos nesuskaitytus turtus ir akinantį grožį. Daugeliui panašiai yra ir su Dangumi. Dangus yra reali tikrovė, apie kurią nereikalingos yra pasakos, o tik vienas realus ir tikrai nuoširdus jo ieškojimas, dėl kurio tik vieno ir yra leistas pasaulin žmogus. Dangus yra, ir žmogus neturi abejoti apie jo buvimą. Visų laikų žmonių buvo ir yra giliai įsitikinusi, kad Dangus yra. Sąžinės balsas ir protas skelbia, kad Dangus yra ir negali nebūti. Be Dangaus gyvenimas pasiliktų neišsprendžiamoji mįslė. Argi ir mūsų amžinai nemirštančios sielos prigimtis nerodo mums pri-

kišimai, kad Dangus yra? Argi patį gyvenimo tikrovę nereikalauja ir nesako mums, kad Dangus turi būti? Tik pažiūrėkime:

Visi žinome, kad už gerus darbus turime gauti atlyginimą. Bet ar šioje žemėje yra tinkamas atlyginimas už gerus darbus? — Ne.

Tiesa, mes matome ir patys nekartą jaučiame džiaugsmą ir pasitenkinimą, kai padarome ką nors gera kitiems. Tačiau džiaugsmas ir pasitenkinimas yra tik gero darbo ypatybės, o ne atlyginimas. Taip pat kas gali atlyginti tiems didžiadyvasiams, kurie miršta gelbėdami kitus? Be to, dorybė ne visuomet jau čia žemėje būna pastebėta, juoba, kad gerieji dažnai slepiasi ir nesirodo viešumoje su savo gerais darbais.

Kaip tokiems gali būti atlyginta? Kita vertus, šioje žemėje dorybė dažnai yra pažuokiamą, o be to, blogieji dažnai valdo geruosius ir skriaudžia gyvenime. Argi jie gali būti neatlyginti. Žinoma, kad ne šioje žemėje, tai kitame pasaulyje, kitaip Dievas nebūtų teisingas.

Laimė žmogui yra įgimta ir jis visą gyvenimą jos ieško. Bet neranda jos čia nei ligonis, nei vargšas, nei garsuolis, nei turtuolis — niekas. Tad iš kurgi tas nenumaldomas tobulas, visiškas laimės troškimas, taip giliai suleidęs savo šaknis pačioj prigimty? Aišku, kad ne be reikalo jį davė mums mūsų geriausias Kūrėjas: jis primena mums tą šalį, kur yra amžina gyvenimo vasara, kur nei skausmo nei vargo, kur viena tik gyvenimo palaimos beribė supa laimingųjų tvarinių buitį.

Tai, ką mums rodo sveikas protas, aiškiausiai patvirtina savo negalinčiu klysti žodžiu pats Viešpats Dievas. Tik pavartykime šventąjį Raštą.

Jame rasime daugelį vietų, kalbančių apie Dangaus Karalystę. Kalbėdamas apie paskutinį teismą, Kristus kalba apie gerųjų

kvietimą į Dangaus Karalystę: “Eikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite jums nuo pasaulio įkūrimo prirengtą karalystę” (Mat. XXV, 34). Štai Kristaus mirties scena. Skendėdamas skausmų jūroje, Kristus maloniai pažvelgia į atgailaujantį latrą ir jam sako: “Iš tikrųjų, sakau tau, šiandien tu būsi su manim rojuje” (Luk. XXIII, 43). Kitoj gi vietoj Jėzus Kristus ragina: “Džiaugkitės ir linksminkitės, nes jūsų užmokestis gausus danguje” (Mat. V, 12). Vėl, Kristaus savo mokytiniais: “Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jei taip nebūtų, būčiau jums pasakęs, nes aš einu jums vietos prirengti. Kuomet aš būsiu nuėjęs ir prirengęs jums vietas, vėl ateisiu ir pasiimsiu jus pas save, kad, kur aš esu, ten ir jūs būtumėte” (Jon. XIV, 2—3).

Ir dar daugiau šventajam Rašte mes galime rasti vietų, kur Kristaus neabejotinai kalba apie Dangų.

Pati mūsų Motina šventoji Bažnyčia mums liepia tikėti į Dangaus esimą, kaip į vieną pagrindinių mūsų šventojo tikėjimo tiesų. Ką sakau: ne tik kad liepia tikėti į dangaus buvimą, bet mus kartu ir įpareigoja bendrauti su Dangaus gyventojais jau šioje žemėje. Tai šventųjų bendravimas, tai kovojančios Dievo Karalystės - Bažnyčios bendravimas su garbės gyvenimu gyvenančia Dievo Karalyste - Dangumi.

Taigi abejonės nėra: yra Dangus. Bet mums dar neužtenka žinoti apie Dangaus buvimą.

Mes drauge norime žinoti ir kas yra dangus? Kas jame yra ir ko jame nėra? — Į šį klausimą, malonus skaitytojau, atsakyti yra sunku. Kas gi yra mūsų žemiškasis gyvenimas, jeigu ne kentėjimai ir vargas, vargas ir kentėjimai? Ir nupuolusiam žmogui šiame ašarų klony lengviau yra pasakyti šį tą apie pragaro kančias, negu apie Dangaus palaimą. Šv. Paulius, kuris nemiręs gavo regėti Dangaus gražumą, nestengia apibudinti jo žmonių žodžiais, iš skausmo ir vargo nukaltais, tik trumpai pasako: “Ko akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas prirengė tiems, kurie Jį myli” (I Kor. II, 9).

Tačiau šį tą pasakyti galime ir apie Dangų. Dangaus esmė yra amžina laimė, kuria gyvena ir kuria džiaugiasi šventieji regėda-

mi Dievą veidas į veidą. Ką reiškia regėti Dievą veidas į veidą mes galime įsivaizduoti sau tokiu būdu: mūsų jausmai tiesiog pasiekia savo srities daiktus be jokio tarpininko ir iš to jaučia kartais tikrai didelio pasitenkinimo. Danguje šventieji taip pat betarpiškai, t. y., intuityviai visa savo būtimi regės ir jaus Viešpatį Dievą, kuris viršija visa, kas gražu ir gera. Galime mes tik protu nujausti, kokia beribė turės būti ta laimė Danguje.

Apreiškimo knygoje meilės Apaštalas kalba apie šventąjį miestą, “kuriame nebus nė vieno blogo žmogaus, nė vieno netikusio veiksmo, nė vieno nemalonaus įvykio, kur visi bus patenkinti, sveiki, geri, amžinai gyvi, kur nebus nei mirties, nei ligos, nei nučiudymo, kur meilė ir sutartis viešpataus tarp visų, kur linksmybė vienys visus su jų Atpirkėju ir Dievu Tėvu bei Šventąja Dvasia”. Vienu žodžiu — tai nuostabi ir nelaukta laimės pilnybė.

Tenai paliaus mūsų tikėjimas, nes viską aiškiai matysime Dievuje. Dabar mums nesuprantami dalykai taps aiškūs. Kas tinkamai aprašys tą džiaugsmą, nes kaip žmogus savo protu negali apimti, kas tai yra Dievas, toji švenčiausioji, tobuliausioji, meilės verčiausioji esybė, lygiu būdu, negalimas dalykas aprašyti tasai šventųjų džiaugsmas, kada jie aiškiai išvys Sutvėrėją. Teisingai sūšunka šv. Augustinas. “Ką Dievas yra prirengęs tiems, kurie Jį myli, to negalima yra apimti tikėjimu, pasiekti vilčia, apglėbti meile. Galima tai užsipelnyti, bet apsakyti sunku”.

Sielai neužtenka vien to, kad bus laiminga savo dangiškoje tėvynėje, bet svarbu kad toji laimė bus amžina. Ir siela tada bus tikrai laiminga, patenkinta, kada įžengus į tą dangiškąjį miestą, niekad iš tenai neišeis, nei norės išeiti iš savo pilnos grožybės ir džiaugsmo vietas: “tikiu į amžiną gyvenimą”.

Amžinybėje negali būti šios žemės vargai, nei sunkumai, nei persekiojimai, “nes Dievas nušluostys nuo jų akių kiekvieną ašarą; mirties daugiau nebebus, nei dejavimo, nei šauksmo, nei skausmo nebebus daugiau, nes kas buvo pirma, išnyko”. Dangus gi yra ne tik amžinas gyvenimas, bet ir tobulas lai-

mės gyvenimas". Jokia iškalba, joks mokslas negalės išaiškinti to puikumo, džiaugsmo, garbės ir laimės, kurie yra danguje" (šv. Jon. Krisost.).

Taigi, yra Dangus, ir jis yra pilnas žmogaus laimės troškimo patenkinimas. Reikia tik, kad mes jo būtume verti, kad mes jį užsitarnautume. Ką turime daryti, kad patektume į Dangų?

Žinoma, tinginiai Dangaus nematys. Į Dangų tik per prievartą patenkama, tik po nuolatinių maldų, tik per nesiliaujančią beldimąsi į gailestingąjį Tėvo duris. Tačiau vieno šauksmo "Viešpatie, Viešpatie" neužtenka: kelias į dangų yra meilės kelias. Meilė gi parodoma tik geras darbas. "Dangaus Karalystė eina, parduoda visa, ką turi, ir perkasi tą dirvą". Vėl dangaus karalystė panaši į žmogų pirklį, ieškančią gerų perlų, Radęs vieną brangų perlą, jis eina, parduoda visa, ką turi, ir jį nusiperka" (Mat. XII, 44-46), tai paties Kristaus žodžiai, kurie yra taip aiškūs kad aiškinti nereikia.

Netrukus po atsivertimo ir Krikšto šv. Augustinas su savo motina šv. Monika iš Ostijos rengėsi plaukti į savo tėvynę Kartaginą. Belaukdami laivo, jiedu atsisėda ant jūros kranto ir pilni tauriausio nusiteikimo tylėdami žiūri į toli, į tą miegančią jūrą, už kurios jų brangioji tėvynė. Sėdi paskendę savo mintyse, kaip visiems, manau, teko matyti paveiksluose — tik staiga lengvutis vėjelis pūstelia Augustinui į veidą. "Vėjas iš tėvynės" — prataria pagaliau Augustinas, ir pažiūri į motiną, ant kurios skruostų suspindo dvi didelės ašaros.

Brangus skaitytojau, kada rimties valandėlėse mes pajusime dabarties gyvenimo slėgiantį tvankumą ir mumyse sužibės tas nemaldomas laimės išsiūlgimas, žinokime, kad tai vėjelis pučia iš mūsų amžinosios Tėvynės, į kurią mes visi laukiame atvykstančio laivo. Tegul tas Dangaus išsiūlgimas uždega mus, kaip šventąjį Augustiną su jo motina, nauju ryžtingumu ir nauja drąsa nugalėti audringą bandymų gyvenimo jūrą ir galop pasiekti tą Tėvynę, be kurios nerami yra žmogaus širdis.

MALDOS GALYBĖ

SILPNAI apšviestame kambaryje, prie lovos, kurioje gulėjo sunkiai serganti moteris, sėdėjo dvi žmogystos.

— Ponas daktare, ar yra vilties? — paklausė drebančiu, ašaromis iš gailėsčio bespringstančiu balsu šalia sėdėjusi moteris.

— Hm... — labai nemalonu... — šnabzdėjo daktaras, o sukąsti jo dantys ir sutraukti veido raumenys nieko gero nereiškė.

— ...Vistiek nenustokite vilties... Po valandos turi būti ligos persvara, bet... širdis labai silpna, gyvybė kaip ant plauko, nebent tik įvyktų stebuklas, — pasakė daktaras.

— O Dieve, būk gailestingas! — sušuko moteriškė.

Nė vienas nepastebėjo, kad kambario kėtėje stovėjo maža, tik vienuose marškinėliuose, mergaitė ir kvapą užgniaužusi klausės tetos su daktaru pašnekėsio. Paskutiniai daktaro žodžiai lyg strėlė pervėrė mergaitės širdį. Tylutėliai apleido ji mirštančios motinos kambarį ir atsiklaupusi prieš Švč. P. Marijos marmurinę statulėlę, būvusią miegamajame jos kambarėly, pradėjo melstis:

— O Marija, — šnabzdėjo išblyškusios lūpos: — pagydyk mano mamytę. Tu žinai, kad aš ją tik vieną pasaulį teturiu. Neleisk, kad likčiau našlaitė...

Gailestis užgniaužė tolimesnius maldos žodžius. Su skaudančia širdimi ir pilnomis ašarų akimis, žiūrėdama į Švč. Panelės statulėlę, kėlė aukštyn rankutes ir... gal tik širdimi meldės.

Tuo tarpu įvyko ligos krizis. Ligonė staiga pagerėjo. Daktaras su nustebimu dar kartą apžiūrėjo ligonę ir užtikrino, kad joks pavojus nebegresia. Nudžiugusi teta įbėgo į Marytės kambarėlį pranešti jai linksmą žinią, nes prieš tai ji buvo palikusi ją miegančią. Labai nustebo neradusi mergaitės lovoje. Pakėlus aukštyn lempą pamatė Marytę klūpančią prie Marijos altorėlio. Ir kai pasakė, kad motiną greitai pasveiks, Marytė atsakė tyliu balsu:

— Aš žinojau, kad Jėzaus Motina bus gailestinga... Ji nenorėjo, kad aš likčiau našlaitė.

Paskutiniaiis Keliais

1931 metų gegužės 5 dieną mirė Astmead — Bartlett vienas bartinių laikų žurnalistas. Jis buvo anglų laikraščio "Daily Telegraph" korespondentas.

Minėtas laikraštis sako, kad šis žmogus per trisdešimt paskutinių savo gyvenimo metų daugiau už kitus bendralaikius matė ir pergyveno. Iš tikrųjų, jis savo gyvenimo keliui neturėjo pavyzdžių. Kaip kareivis, ar valdininkas, dalyvavo daugely karų, buvo kelis kartus lengvai sužeistas ir kelis kartus į nelaisvę pakliuvęs. Pasauliniame kare (Prancūzų fronte) taip pat dalyvavo.

Tačiau patirti vargai vis dėlto neužgesino jo dramatiškų pergyvenimų. Jis, turėdamas tikrą žurnalisto nujautimą, po didžiojo karo važinėjo visur, kur tik kas nors svarbesnio įvykdavo.

Įvykus revoliucijai ir tarpusavio karams, pasitaikius baisiam gamtos įvykiui, visada pasirodydavo "Daily Telegraph" skiltyse jo puikus viso to aprašinėjimas.

Tarp kitko jis buvo Indijoje ir Kinijoje.

Pagaliau ne čia yra jo nuostabus šaltumas ir niekinimas kiekvieno pavojaus, kuris jį paskatino prie žurnalisto darbo. 1915 metais jis buvo laive "Majestic", kuris Dardanelių sąsiaury buvo susprogdintas ir paskandintas.

— Aš niekad nemačiau šaltesnio ir ramesnio žmogaus už jį, — sako vienas iš pergyvenusių tą laivo katastrofą.

— Jis žiūrėdamas į rankinį laikrodį sekė laivo skendimą iki paskutinio akimirksnio. Prieš patį nuskendimą šoko į jūrą ir laimingai buvo išgelbėtas.

Paskutiniaiis jo žurnalistinio darbo objektais buvo Ispanijos perversmas ir revoliucionieriški įvykiai Madeiroje.

Būdamas penkiasdešimties metų, jis mirė Lisabonoje. Ir dviem dienom prieš savo mirtį jis perėjo į katalikų tikėjimą. Čia buvo lyg vainikas to kupino įvairiais įvykiais, patyrimais, stebėjimais ir nuotykiams gyvenimo: susitaikymas su Dievu katalikų Bažnyčios prieglobsty ir pažinimas katalikų tikėjimo tiesų buvo visų jo kelionių po įvairias pasaulio šalis paskutinis tikslas.

Daugelis rastų kelią į Tėvynę į tikrą Baž-

nyčią, jei jie pirmiausia geriau pažintų Katalikų Bažnyčią.

Bet pasmerkimų ir nesusipratimų kalnai kyla prieš juos, nekreipia jų žvilgsnį ir priėjimą prie Bažnyčios. O kad visos kliūtys būtų nugalėtos!

Kai Ellis Astmead — Bartlett išstisus metus keliavo po pasaulį ieškodamas taikos ir teisingumo ir kai abudu tuos dalykus rado Katalikų Bažnyčioje, viena grafiene sušuko:

— O šventoji Bažnyčia, jei Taveš neieško ir vien tik Tave darto, nes jie taveš nepažįsta. O kad dailininko ranka galėtų Tavo nuostabų grožį nupiešti, o kad tas paveikslas būtų ant žavinčios pakabos labai aukštai, aukščiau viso pasaulio pakabintas, taip, kad visų akys jį matytų, tada visi žmonės pultų prieš Tave ant kelių.

"Gerėsnis pažinimas" yra mažiausias nuėjimas Jos dieviško grožio ir didybės!

Bet kaip dažnai gali pasitaikyti toks dalykas, kuris įvyko popiežiaus Grigaliaus XVI laikais. Kartą popiežius priėmė vieną žinomą protestantų mokslininką.

Popiežius jo paklausė:

— Kaip Jums patiko Petro Namai?

— Milžiniškas trobesys iš pradžių mane labiau atšaldė, negu patraukė. Bet kai aš įėjau ir kurį laiką ten pabuvau, man labai patiko, — atsakė protestantas.

Tada popiežius tarė.

— Taip ir yra; tačiau įėjęs į bažnyčią nepasilik tarpdury, bet eik artyn prie altoriaus, vadinas, nesustok prie atskirų jos skelbiamų tiesų, bet stenkis pažinti visas. Daugelis rimtų protestantų nuošaliai laikosi nuo Katalikų Bažnyčios tik dėl to, kad Jos nepažįsta.

Patys geriausiai išsilavinę nekatalikai turi labai keistą ir nesąmoningą nuomonę apie mūsų tikėjimą ir apeigas. Vadinasi, tokie žmonės, kurie Katalikų Bažnyčią nedaug pažįsta, paduoda žmonėms žodžiais ir raštais Ją šmeižiančias žinias.

Ar verta stebėtis, kad toks nusistatymas ir nepalankumas beveik yra nenugalimas? Tokiose aplinkybėse ieškojimas tiesos yra nepaprastai sunkus ir tikrai parodo ypatingą

malonę. Tą malonę tik malda ir gerais norais galima išprašyti.

Didelė atsakomybė krinta taip pat ir mums Bažnyčios vaikams. Mūsų pavyzdys, mūsų elgesys kito tikėjimo žmones patraukia, arba atstumia.

Žinomas šveicarų Kardinolas Mermillod von Senf mokė vieną protestantę, kuri norėjo pereiti į katalikų tikėjimą.

Nežiūrint gero mokymo, ji negalėjo nusikratyti nuomonės, ar dvasininkas tiki visam tam, ką jai pasakoja. Ji nutarė nueiti į Bažnyčią ir ten, jam nematant, sekti jo užsilaikymą. Kai ji vieną kartą atsistojo bažnyčios kampe, pamatė tą dvasininką klūpantį prieš didįjį altorių. Jis buvo su tokiu nuolankumu atsidavęs maldai, jog ji liovėsi abejojus apie mokytojo tikėjimą. Po pamaldų ji pastojo jam kelią ir tarė:

— Nereikia ilgiau vilkinti mano perėjimo į katalikų tikėjimą. Šiandie Jūs išblaškėte mano paskutinį abejojimą.

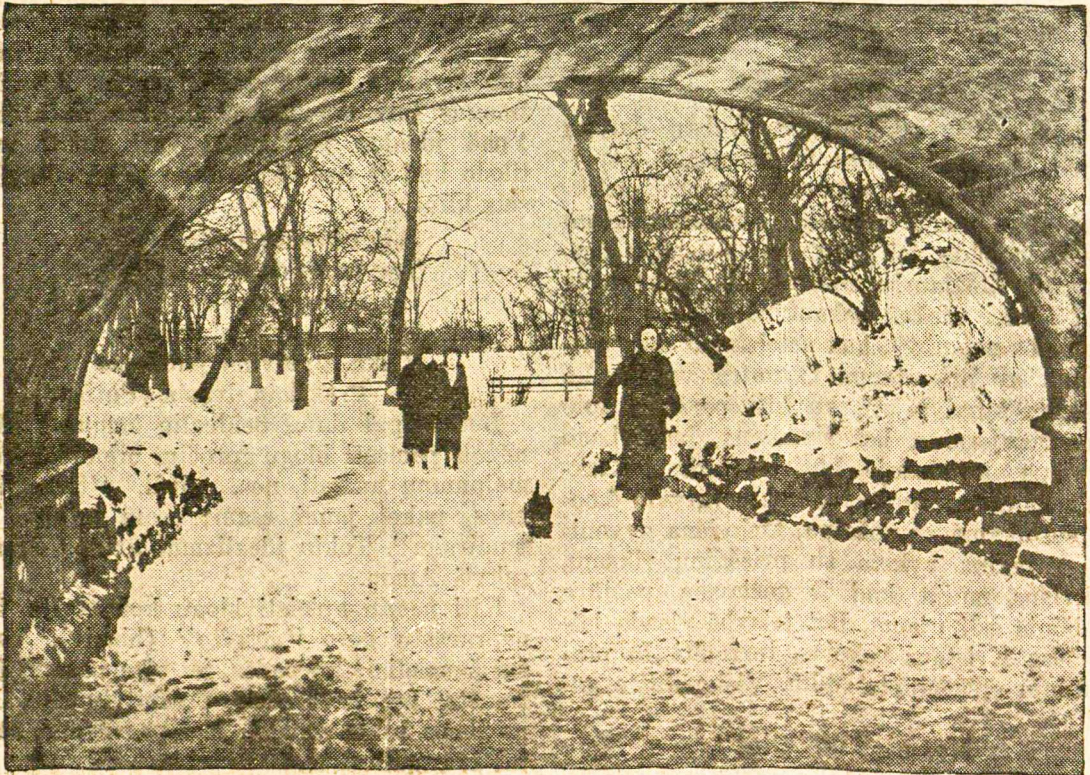
Tikras pavyzdingas katalikiškas gyvenimas dažnai yra priežastimi "geresnio pažinimo" katalikų mokslo ir pagaliau jo priėmimo.

Toks gyvenimas buvo svarbiausias pagrindas jaunos katalikybės, kuri turėjo vystytis stabmeldybės tarpe. Pirmieji krikščionys iškilo savo dorovingumu praktiškam gyvenime ir tikėjime, kuris buvo iš visų geriausias.

Mes per daug kalbame apie krikščionybę, bet, deja, dažnai per maža ja remdamiesi dirbame.

Jei būtų taip ištikimi ir energingi katalikai, kaip dabar abejingi ir atšalę, tai būtų visai kitoks mūsų Bažnyčios padėjimas.

Suliet. P. Murauskas

Gera pasivaikščioti žiemą, kai baltas sniego klodas dengia juodą žemelę...

Remkite Pirmosios Amer. Liet. Marianopolio Kolegijos Naują Statybą!

ALUKAS SIUSKITE ŠIUO ADRESU:

Kunigas JONAS K. NAVICKAS, M.I.C. — Marianapolis College — Thompson, Conn.

IŠ SEMINARISTO DIENORAŠČIO

(Užbaiga)

Vaikas tėvą muša!

1920 m. gegužės 25. Šeštadienis. Kokių dalykų pasaulyje esama, net šiurpas ima. Vaikas, kurs tėvo vargais negalais buvo išauklėtas, muša paaugęs tą patį tėvą, savo auklėtoją. Tai sužinojau šiandieną iš ašarojančio dėdės J. Liūdno to dalyko priežasties reikia ieškoti pačiuose tėveliuose. Kaip vaikas bus geras, kai jo tėvai pešasi kaip katės maiše. “Kiekviena karalystė, savyje suskulusi, bus sunaikinta, ir namai grius ant namų”, sako V. Jėzus Kristus (Luk. 11, 17). O tėvai kaip tik sudaro tokią karalystę — šeimą. Užtat privalo meilėje, vienybėje, sutikime ir ramybėje gyventi, jeigu nori susilaukti dorų įpėdinių ir gerų piliečių būstmai šeimyninei karalystei.

Viską Jame galiu!

Gegužės 16. Sekmadienis. Keistų dalykų pasaulyje patiri. Jeigu tu nesutinki, nepritari senoms, buržuinio nerūpestingumo pažiūroms ir pradedi naujesnį, demokratiškesnį gyvenimo būdą, tai jau galas — senųjų akyse darais didžiausias neišmanėlis. Tebūnie ir taip! Manęs niekas nekankina, niekas mano “galvelės nelaužo”, kas neteisingai man prikišama ar primetama. O antra vertus, ko čia man labai bijoti, ką kiti pasakys apie mano naujesnius, bet šiandieną, bolševizmo pavojaus akivaizdoje, būtinus darbus. Kiekviena naujiena paprastai konservatyvių žmonių sutinkama su pašaipą, kiekviena gyvenimo permaina vyksta su priešginų riksmu, kiekviena nauja, kad ir geriausia, pažiūra pradžioje esti ujama. Bet teisybė visada laimi. Esu Kristaus sekėjas, turi eiti Jo pramintuoju erškėčiuotu keliu. Viską Jame galiu!

Mažasis “oratorius”

Gegužės 25. Antradienis. Grįždamas iš Vabalninko iš kun. Latvėno primicijos, užsukau pas pandėliečius gimines. Sėdžiu seklyčioje ir vartau 1907 m. “Šaltinį”. Tik bruzdi bruzdi ir subruzda pas mane įsikaušę vestuvinka. Sykiu atsivedė ir penkerių metų

“oratorių”. Tikrai stebėtinas vaikas! kad ims pastatytas ant suolo deklamuoti, net juokiu plyšk.

Bet kartu graudu darėsi, kad tas nekalta vaikelis, patekęs į girtų rankas, nemažai ir gadinamas. Dar motinos pienas ant lūpų, o kokių žodžių jis jau žino! Oi jūs, vyresnieji, skaudus užmokestis už tokį vaiko mokymą jūs laukia! Argi užmiršote šiuos Kristaus žodžius. “kas tik papiktintų vieną iš šitų mažutėlių, kurie tiki į mane, tam geriau būtų, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užnertas jam ant kaklo, ir kad jis būtų įmestas į jūrą” (Mork. 9, 41).

Idealas

1920 m. Gegužės. 29. Šeštadienis. Per pietus iškilo ginčas: aš sakau, jog galima kad vienam pačiam išsiskirti iš kompanijos ir būti blaiviu ar nerūkančiu, nekortuojančiu ar nuo šlykščių juokų susilaikančiu. Idealiam žmogus turi nugalėti ir didžiausias kliūtis. Ypač idealus jaunikaitis turi siekti savo tikslo kad ir per didžiausias ir pavojingiausias kliūtis.

Jeigu šventąją idėją
Tur jaunystė už vedėją
Savo darbuose,
Tad šalin nusiminimas!
Viską atgaivins jaunimas

Prakilnia dvasia (Putinas).

Bet kaipgi daug beidealių žmonių! Vieni negali pamesti blogų įpročių, bijodami kūno malonumų nustoti, nes, girdi, “linksminamies, pakol jauni esam; esam laiko, kai numirsim”. Tokių idealizmui galima drąsiai sakyti Amen.

Kiti negali apleisti blogų kompanijų, kad neprarastų gero “gešefto” (biznio). Vargšai žmoneliai! ką padės, jei visą pasaulį įgytumėte, bet savo sielą pražudytumėte. Bet ne jiems tokie žodžiai. Kai pasensime, sako, tai ir atgailosime.

Treti vėl teisinasi tuo nelabuoju “taip visi daro”. Juokingas teisinimasis! Kodėl jūs, vargšeliai, neklausote kitaip sakančių ir gerai darančių? Juk ir bažnyčioje ir susirinkimuose galėtumėte sakyti: “taip visi daro” ir eiti jų pėdomis.

Kun. J. Bružikas, S. J.

Mykolas Arkangelas Su Mumis!

NUO pat tos valandos, kai Mykolas Arkangelas Dievo galybe išmetė Dangaus maištininkus iš amžinosios laimės, begaliniu kerštu užsidedęs Liuciferis su savo šalininkais, prisiekė amžinai kovoti su visu tuo, kas Dieviška ir šventa. Gi Mykolas Arkangelas, tą pirmą sykį paklauses Dangaus sukilėlių: "Kas yra toks, kaip Dievas?", ir dabar nenustoja tą patį klausimą kartojęs įvairiems Kristaus ir Bažnyčios priešams. Liuciferis tada atsakė: "Aš toks, kaip Dievas", ir momentaliai buvo nutrenktas iš Dangaus. Tokį patį atsakymą amžiais kartoja visi Dievo priešai: "Mes patys sau dievai, kam mums reikia kito Dievo, tai kunigų išmislas". Arba: "Kristus su savo Bažnyčia negali ir neturi teisės kištis į mūsų reikalus". Taip Vokietijoje hitlerizmas, taip Rusijoje komunizmas, taip kituose kraštuose įvairūs Bažnyčios priešai tą patį obalsį amžiais kartoja. "Non serviam" — ne tarnausiu! Kaip Liuciferio išpūsta galybė buvo Mykolo Arkangelo sulaužyta ir paminta po kojų ir galutinai Nekalčiausios Marijos kojomis sutrinta klastingo žalčio galva, taip amžių bėgyje tokio paties likimo susilaukia įvairios sektos ir sutrupa į Bažnyčios uolas Kristaus priešų ginklai.

Atsimindami jau tik istorijoje minimus Nerono ir Deoklecijano laikus, kur Romoje švytravo budelių kardai, bekapodami krikščionių galvas ir galvodami apie platųjį Amfiteatrą, kur išalkinti liūtai draskė kankinių kūnus ir dabar statydami prieš akis ant tų vietų išaugusias didžiules bazilikas su pasistiepusiais į dangų kryžiais, drąsiai su visu pasauliu turime pripažinti Christus vincit., Christus regnat, Christus imperat! — Kristus pergali, Kristus valdo, Kristus įsakinėja, gi pragaro galybės traukiasi atgal. Kas atsitiko su anų laikų Bažnyčios priešais, tas pats, be mažiausio svyravimo, turime pasakyti, po šimto metų, ar dar anksčiau, atsitiks su šių laikų Bažnyčios priešais: dievinamu nacionalizmu, hitlerizmu, komunizmu ir kitais "izmais".

Didysis Vadas

Tos kovos Didysis Vadas ir po šiai dienai yra vienas iš 7 Arkangelų, būtent Mykolas Arkangelas su ištikimų dvasių būriais. Šio Arkangelo garbinimas Katalikų Bažnyčioje yra didelis ir labai senas.

Visais amžiais Kristaus Vietininkai popiežiai primindavo tikintiesiems ir ragindavo įvairiuose reikaluose šauktis šv. Mykolo arkangelo pagalbos. Laike metų net du kartu Bažnyčia mini Mykolo arkangelo šventę. Pirmą sykį gegužės 8 dieną, o antrą sykį rugsėjo 29. Be to yra labai daug maldų prie šv. Mykolo. Taip, pavyzdžiui, išvarinėjant iš apsėstųjų piktąsias dvasias, šaukiamasi šv. Mykolo Arkangelo; maldoje "Confiteor" net du kartu jo vardas yra minimas; maldos

prie mirštančio turi tojo Arkangelo vardą, po kiekvienų skaitytų šv. Mišių yra Bažnyčios įsakyma malda prie Mykolo Arkangelo, kad sugriovus masonerijos galybę, prie daugybės panašių maldų yra pridėti gausūs at-laidai. Net dvi Arkibrolijos kanoniškai įsteigtos ir turinčios daugybę narių yra prasi-platinusios per visą pasaulį, taip pat yra šv. Mykolo škaplieriai. O kokia daugybė žmonių yra apkrikštytų Mykolo vardu ir kas besuskaitys, kiek daug bažnyčių per visą pasaulį yra dedikuota ir pavesta to galin-gojo Arkangelo globai? Kai kurie miestai ir net ištisos šalys yra paaukotos Mykolo Ar-kangelo užtarimui. Pavyzdžiui Karoliūs Di-dysis Mykolą Arkangelą pavadino pirmuoju ir svarbiausiuoju visos Prancūzijos globėju, o už vis labiausiai jis yra garbinamas Mont-Saint Michel mieste.

Daugybė popiežių, bet ypač vėliausių lai-ku, Kristaus Vietininkai, kaip Leonas XIII ir dabartinis Pijus XI raginte ragina, kad visi tikintieji šauktųsi to Dieviškojo Sera-fino pagalbos išnaikinimui visokių ateisti-nių sektų ir bedieviškų organizacijų.

Ypač turėtume išsirašyti ir kasdien kal-bėti šią maldelę: "Šv. Mykolai Arkangele, kuris degdamas Dieviškos garbės uolumu, su-kilusias dvasias į pragarą nutrenkei, išpra-šyk mums šios malonės, kad ir mes tokiu pat uolumu užsidegę, pasibaisėtina mūsų lai-kų Dievo neapykantą pergalėtume ir vien tik Dievo garbės platinimui visas mūsų jė-gas įdėtume. Amen".

Visa Bažnyčia, meldžiasi

Popiežius Leonas XIII balandžio 20 dieną 1883 metais išleido Encikliką "Humanum genus", kurioj nurodo įsivyravjančias prieš-bažnytines, masoniškas sekas ir toj pačioj enciklikoj ragina, kad visi maldautume Dan-gaus Angelų Kunigaikštį, Mykolą Arkange-lą, pragariškų dvasių nugalėtoją kad ateitų į pagalbą šiame taip svarbiame reikale. Tam tikslui Leonas XIII įsakė visoj Katalikų Baž-nyčioj po kiekvienų skaitytinių šv. Mišių atkalbėti kartu su žmonėmis šią maldą: "My-kolai, Arkangele, gink mus kovoje, būk ap-gynėjas nuo velnio neđorybių ir žabangų. Tesudraudžia jį Dievas, mes nusižeminę mel-džiame. O, Tu, dangaus Kunigaikštį, velia

ir kitas piktąsias dvasias, kurios po pasaulį slankioja, tykodamos sielų pražudyti, Dievo padedamas nugramzdink į pragarą". Žmo-nės atsako: Amen, tai yra, tegul taip įvyksta.

Šios maldos žodžiais Bažnyčia per Kris-taus Vietininką popiežių, pareiškia nenuga-limą tikėjimą į šv. Mykolo galybę ir, kad jis yra Arkangelas, kuris stovi prie Dievo sosto, pagal Kornelijų de Lapide, pats pir-mutinis iš 7 arkangelų.

Jam pavesta yra ginti mus kovoje, o ta kova yra žūtbutinė, nes iš dviejų vienas tu-rės laimėti tą kovą, ar dangus ar pragaras. Šv. Petro laiške yra pasakyta: "Broliai, bu-dėkite ir būkite blaivūs, nes jūsų priešas, pik-toji dvasia, kaip liūtas maurojantis, suka apie kiekvieną, norėdamas praryti. Kaip tik šioj svarbioj kovoje Bažnyčia šaukiasi prie Mykolo Arkangelo, kad jis būtų "apgynė-jas nuo velnio nedorybių ir žabangų". O vel-nias dega neapykanta prieš Dievą, prieš Ma-riją, prieš Jėzų, prieš Bažnyčią; pasaulį pri-pildo melais, aptemdo žmonių protą, sukelia neapykantas, vaidus, barnius, mokytiems žanonėms įkvepia neribotą puikybę iš to at-siranda erezijos, atskalos, o valdovams pripu-čia tuščios garbės pilnas galvas, kad savų pragaištinga politika užgautų švenčiausius Dievo ir Bažnyčios parėdymus ir teises.

"Tesudraudžia jį Dievas," tais žodžiais pa-rodoma, kad šv. Mykolas Arkangelas visą savo galybę semia iš Dievo ir nieko pats negali padaryti be Visagalingojo pagalbos.

"Mes nusižeminę meldžiame". Čia išreiš-kiama reikalas melstis, kad išsigelbėtume iš priešininko žabangų, nes ir "Tėve mūsų" sa-kome: "ir nevesk mus į pagundą, bet gelbėk mus nuo pikta". Pats Kristus buvo velnio gundomas, bet malda ir pasninku jį nuga-lėjo ir sugėdintą nuvarė šalin, sakydamas: "Eik šalin šetone, nes parašyta: Viešpatį, savo Dievą, tegarbinsi ir Jam vienam tetar-nausi" (Mat. 4, 10). Kitoj vietoj aiškiausiai žodžiais Viešpats primena, sakydamas: "Štai šetonas reikalavo jūsų, kad persijotų jus, kaip kviečius; bet aš prašiau už tave, kad nenustotumei tikėjimo" (Luk. 22, 31).

"O Tu, dangaus galybių Kunigaikštį, vel-nią ir kitas piktąsias dvasias, kurios pasau-lyje slankioja tykodamos sielų pražudyti, Dievo padedamas, nugramzdink į pragarą".

Taip! piktosios dvasios slankioja po pasaulį, Šv. Rašte net 26 vietos kalba apie velnio neapleisdamos nei vienos šalies, tautos, šeimynos ir net atskiro žmogaus, nes tykoja sielas pražudyti... Šv. Povilas laiške į Korintiečius persergsti tikinčiuosius, kad neapsigautų, "nes, girdi, pats šetonas ima sau šviestybės angelo išvaizdą" (2 Kor. 11, 14). Iš tikrųjų, kiek dabar šetono tarnų, prisidengusių gražiausiais obalsiais, net darbininkų būvio pagerinimo reikalais, — suvedžioja šimtus, tūkstančius ir net milijonus tikinčiųjų. Šv. Povilas šaukia į Efeziečius: "Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumėte drąsiai stoti prieš velio žabangus. Nes mūsų kova yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš šių tamsybių pasaulio valdovus, prieš pikto dvasias padangėse..." (Efez. 6, 11, 12). Tie žodžiai taip lyg mūsų laikams būtų parašyti. Taip viskas ir darosi.

Pagal šv. Ignacą, piktoji dvasia dar ima si tokių gudrybių, kad žmogui prašalina visoki tikėjimą į pragarą ir net į velnio būvimą, nes, sako, gudrus vadas atėjęs su karaisiais prie miesto, niekad nesigarsins, kad jis jau čia, bet ypač tada, kai niekas nesitiki užpuolimo ir visi sau ramiai miega, užpuola ir sunaikina miestą, tai ir piktoji dvasia, pajuokdama tikėjimą į velnią ir pragarą, lengvai prieina prie vadinamų "susipratėlių" ir juos suvedžioja. O mes aiškiai žinome, kad tikėjimas į velnią ir pragarą lygiai turi būti toks didelis, kaip tikėjimas į visas kitas tiesas, nes jis remiasi Dievo apreišktais žodžiais ir Viešpaties Jėzaus tiek kartų šv. Evangelijoje paliktais liūdijimais.

būvimą, paminint jo vardą, o kiek netiesioginių vietų, — sunku suskaičiuoti... "Nugramzdink į pragarą"... Tais žodžiais meldžiamės, kad greičiau išsipildytų šv. Jono regėjimas: "Jis nutvėrė slobiną, senąjį žaltį, kuris yra velnias ir šetonas, surišo jį tūkstančiui metų, įmetė į gelmę ir užrakino, ir padėjo ant jos antspaudą, kad nebesuvedžiotų daugiau tautų..." (Apr. 20, 2), "tūkstančiui metų", reiškia šv. Rašte "ant visados".

Maldos Apaštalytės Globėjas

Šv. Tėvas, Pijus XI, skiria Jėzaus Širdies Karalystės praplatinimui per šv. Mykolo užtarymą. Tarp 24 didžiųjų Maldos Apaštalytės Globėjų randasi šv. Mykolas Arkangelas, kaip ypatingas vadas ir pagalba visiems uoliesiems Dievo Karalystės ant žemės platinėjams. Šv. Margaritai Alacoque Švenčiausioji Jėzaus Širdis pranešė: "Je regnerai malgre mes ennemis" — Aš valdau ir nenorinčius savo priešus!

Garbingo Dievo Tarno Tėvo Bernardo de Hoyos gyvenime štai ką skaitome: "Pirmame sekmadienį po šv. Mykolo šventės, priėmus šv. Komuniją, kaip paprastai jis jautė, dangaus kariuomenės Vado artimumą, kuris patvirtindamas Jėzaus prižadėjimus, užtikrino jam pagalbą pergalyje visokeriopų kliūčių, kurios pasitaikius beplatinant Jėzaus Širdies pamaldumą".

Taigi garbingieji Jėzaus kariai, pirmyn į darbą, dangaus kariuomenės Vadas, šv. Mykolas su mumis!

Marijonų Rėmėjų Draugijos XI-tasis Seimas

(Užbaiga)

Aštuonioliktoji — L. R. K. S. A. 101-mos kuopos atstovai A. Abromaitė, O. Zdanevičiūtė, K. Radavičienė ir jų auka \$2.00.

Šv. Pranciškaus Brolijos atstovai O. Judikienė, M. Balčiūnienė, O. Zostautienė ir jų auka \$3.00.

Town of Lake. — Moterų Sąjungos 21-mos kuopos atstovės S. Šimkienė, E. Gedvilienė, O. Sriubienė, P. Turskienė, M. Sudeikienė ir jų auka \$3.00

Aštuonioliktoji. — Maldos Apaštalavimo draugijos atstovai Pr. Valuckis, A. Grikšienė, M. Lorensa ir jų auka \$5. Šv. Antano iš Padvos drau-

gijos atstovai Ant. Barščius, Magdal. Kavalevičiūtė ir jų auka \$5.00.

Marquette Park. — Ražančiaus ir Altorių Puošimo draugijos atstovės B. Lazdauskienė, B. Stradomskienė, M. Samoškienė, K. Domidavičienė, M. Zarambienė ir jų auka \$5. Labdarių 23-čios kuopos at-

stovai S. Staniulis, J. Butkus, B. Nenartonis ir jų auka \$2.

West Side. — Maldos Apaštalavimo draugijos atstovai O. Budrikienė, V. Kerpauskienė, V. Jenkevičienė ir jų auka \$3.00.

Melrose Park. — Jėzaus Kančios draugijos atstovai Ant. Švilpauskienė, J. Bacevičienė, O. Kiaunienė ir jų auka \$5.00.

West Pullman — Šv. Kryžiaus Atradimo draugijos atstovai J. Meteišis ir A. Norbutas ir jų auka \$5.00.

Marquette Park. — Marijonų Rėmėjų skyriaus atstovai A. Pukelienė, A. Jonaitienė, P. Gailius, Jul. Stočkienė, A. Rimidaitė ir jų auka \$50.00.

Aštuonioliktoji. — Marijonų Rėmėjų 26-to skyriaus atstovai O. Zdanėvičiūtė, S. Abromaitienė, M. Česnavičius ir jų auka \$50.00.

Šv. Onos draugijos atstovai U. Jucienė, O. Stasiulienė, P. Vaitkaitė ir jų auka \$5.00.

Šv. Kazimiero Akad. Rėmėjų 5-to skyriaus atstovai O. Kalas, F. Stučinskienė, V. Jucienė ir jų auka \$3.00.

West Side. — Marijonų Rėmėjų 19-to skyriaus atstovai D. Jenkevičius, C. Druktenis, Ig. Kryževičius, P. Dočioliūnė, P. Tarvainienė, J. Kulbrienė, M. Stumbrienė, Pr. Šliogerienė ir jų auka \$50.00.

Mar. Rėmėjų Chicago apskr. atstovai J. Šliogeris, J. Kulikauskas, Ig. Kryževičius, P. Fabijonaitis ir jų auka \$50.00.

Labdaryų 7-tos kuopos atstovai L. Jusevičia, V. Glebauskienė, V. Zaurienė.

Aušros Vartų moterų ir merginų draugijos atstovės O. Lobikienė, O. Juozaitienė, Pr. Šliogerienė ir jų auka \$3.00.

Cicero, Bulvarai — Marijonų Rėmėjų skyriaus atstovės Sof. Ališauskienė, O. Krasauskienė, Juz. Krasauskienė ir jų auka \$111.00.

Town of Lake — Marijonų Rėmėjų 8-to skyriaus atstovai Tuoz. Gedvilas, E. Gedvilienė, Pet. Turskienė, O. Sriubienė ir jų auka \$140.00.

Bridgeport — Šv. Petronėlės draugijos atstovės St. Melinienė, B. Pipirienė, E. Rumeinienė, A. Vaicekauskienė, M. Vasiliauskienė ir jų auka \$7.

Chic. Federacijos apskr. atstovai A. Valančius, P. Fabijonaitis, kun. M. Urbonavičius, J. Šliogeris ir jų auka \$5.00.

Labdarybės centro atstovai Gedvila, Tribičius, Fabijonaitis ir jų auka \$5.00.

Chic. Susivienijimo apskr. trys atstovai.

Toronto, Canada. — Šv. Ražančiaus draugijos atstovė Dempskienė — auka \$2.00.

Asmeniai Sveikinimai ir aukos

Kleb. kun. H. Vaičiūnas \$25.
Graborius Lakavičius \$25.00
Dr. P. Atkočiūnas .. \$10.00
Vl. ir O. Kavaliauskai \$10.
Juozas Stadalninkas \$10.00
Mar. Stulgaitienė .. \$6.00

Kleb. kun. P. Vaitukaitis \$5
N. N. \$5.00
O. Mykolaitienė \$5.00
Vaistininkas p. Dargis \$5.00
A. Kraujaliūtė \$5.00
Arkitektas Žaldokas \$5.00
Ant. Švilpauskienė .. \$5.00
J. ir O. Krasauskai .. \$5.00
A. Baltrušičiūnienė .. \$4.60
Adv. J. Grišius \$3.00
Ona Jucienė \$3.00
M. Kavickienė \$2.00
P. Galinskienė \$2.00
A. Valančius \$2.00
Pp. P. Deikantai \$2.00
Pet. Radzevičius \$2.00
M. Venikūnaitė \$2.00
M. Kirmalai \$2.00
J. Kamicaitytė \$2.00
J. Naujokas \$2.00
Ona Sokalienė \$2.00
Šimonas Piliackas .. \$2.00
P. Radzevičius \$2.00
Kat. Petrauskienė .. \$1.50

Sekantieji asmenys davė po \$1.00: P. Žemaitis, Mat. Soke-
lis, Pet. Navickienė, Ag. Ziz-
minskaitė, M. Zaleckienė, Ieva
Adomaitienė, O. Čepukėnienė,
Mag. Valukienė, M. Jeskevi-
čienė, J. Šaulinskas, M. V.
Šaulienė, M. ir S. Ališauskai,
pp. Pr. Gedmintai, Ag. Vis-
kontienė, J. ir L. Geraltaus-
kai, Zubavičius, Ant. Beino-
raitė, R. Mazeliauskienė, Ant.
Bugenis, Pet. Pasalienė, An-
drieliūnai, N. N., M. Janušaus-
kienė, Kalvaitienė, Bublūtė,
M. Bacevičienė, Černauskienė,
L. Šimutis, Stočkienė, Vaišvi-
lienė, Stankienė, K. Petraus-
kienė, M. Stulginskienė, K.
Juozaitienė, Ieva Braunienė,

B. Nenartonis, K. Kantautas, Činikas, S. Staniulis, N. N., N. N., J. Vaicevičius, Kar. Gažutis, Al. Puitelienė, St. Šimulis, pp. Razmauskai, Pet. Jackūnienė, N. N., M. Razmauskienė, M. Kribitius, Ieva Adomaitis, E. Čepienė, Atroskienė, K. Grybienė, Pet. Jaskūnienė, Marcelė Balčiūnas, O. Krasauskienė, A. Anuškevičienė, A. Barštis, A. Rimi-daitė, O. Sriubienė, A. Bačevičius, J. M. Čepukienė.

Seimo dalyviams pietus skaniai pagamino ir gražiai pristalų patarnavo M. Dobrovolskienė, M. Stumbrienė, J. Zalatorienė, M. Druktenienė, J. Kulbienė, F. Šliogerienė, Kaz. Šliogerienė, P. Anzilotienė, M. Vukeličiūtė, E. Lakavičiūtė.

Nuoširdžiai dėkojame d. g. dvasiškijai ir mūsų bendradarbiams, draugijoms ir brolijoms, organizacijoms, skyriams ir kuopoms, dalyviams ir aukotojams, profesijonals ir biznieriams, šeiminkėms ir patarnautojoms, visiems prisidėjusiems prie Marijonų Rėmėjų Vienuoliktojo Seimo gražaus ir sėkmingo pavykimo, lai Aukščiausias visiems gausiai laimina.

Tėvų Marijonų Centras

SEIMO REZOLIUCIJOS

Marianapolio Kolegijos reikalai

Tėvų Marijonų Rėmėjų XI seimas, matydamas, kaip reikalinga yra religiskai ir tau-

tiškai išauklėtų sąmoningų Amerikos lietuvių visuomenei vadų, ragina tėvus siųsti savo sūnus į Marianapolio Kolegiją, kurioj ir mokslas yra pastatytas tinkamoj aukštumoj ir ypač daug dėmesio kreipia į religinio ir tautinio išamoningumą bei priruošimą visuomeniam darbu.

Sužinojus a) kad Marianapolio Kolegijos rūmai augančiam mokinių skaičiui jau darosi ankšti, b) kad patalpas didinti ragina ir Connecticut valstybės švietimo departamentas, po kurio priežiūra kolegija yra, c) kad jau renkamas fondas ir statyba netrukus bus pradėta, seimas ragina lietuvių visuomenę tuoj stoti į talką Kolegijos vadovybei pastatyti tinkamus rūmus, padedant sukelti šiam tikslui reikalingą pinigų sumą.

Spaudos platinimo reikalai

Atsižvelgiant į tai, kad šiandien yra gyvas reikalas kuoplačiausia paskleisti lietuvių tarpe katalikiškąją spaudą, seimas ragina, kad Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugijos skyriai, šalia Kolegijos ir Seminarijos rėmimo darbo, imtus sistematingiau platinti katalikiškus laikraščius ir knygas, ypač daugiau dėmesio kreipti į vienintėlio Amerikoj lietuvių katalikų dienraščio 'Draugo' platinimą.

Kolegijos alumnų organizavimas

Turint galvoj, kad jau yra

nemažai jaunikaičių, lankiusių Marijonų užlaikomą Kolegiją, arba ją baigusių, seimas ragina atitinkamas įstaigas ir paskirus veikėjus suorganizuoti tuos jaunikaičius į šios Kolegijos alumnų organizaciją ir ją įtraukti į Rėmėjų Dr-jos darbus.

Lietuvių Diena

Seimas ragina Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugiją, pasikvietus į talką kitas organizacijas ir draugijas, būsimąją vasarą surengti gerai organizuotą Lietuvių Dieną.

Skyrių gaivinimas ir naujų organizavimas

Kadangi, kai kuriose kolonijose susilpnėjo Marijonų Rėmėjų kuopų veikla, tai seimas pageidauja, kad apskričio valdyba parūpintų asmenis, kurie laukytų ir gaivintų silpnas kuopas ir organizuotų naujas.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ DR-JOS
GARBĖS NARĖ

A. † A.

M. TERMINIENĖ

Mirė vasario 2 d., 1938 m., Duquesne, Pa.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys dvejas šv. Mišias kovo 6 ir 7 d. Visi Marijonų Rėm. Dr-jos nariai prašomi sukalbėti šv. Rožančiaus dailę už jos sielą.

Katalikų Pasaulyje

Gausiai Parėmė Savo Parapiją

Beaumont, Texas. — Phelan šeimyna gausiai parėmė savo parapiją. Ji paaukavo \$100,000. Tuo būdu parapija galėjo užbaigti reikalingą statybą. Toji sušelpa parapija varu šv. Ona — yra viena iš geriausių Amerikos parapijų. Ji turi savo bažnyčią, mokyklą, vienuolyną ir kleboniją.

Priziūrės Šokių Sales

Dublin, Airija. — Airiai išleido gan daug įstatymų, kad šokių salės visuomet būtų priziūrimos. Nes, kai kurios šokių salės virto ištvirkimo vietomis. Ypač, tokiose vietose jaunimą skandinte skandina alkoholiniuose gėrimuose. Todėl, policija gali visuomet priziūrėti kas dedasi šokių salėje.

\$100,000 Vertės Monstrancija

New Orleans. — Šiais metais spalio mėnesyje, čia įvyks Amerikos Eucharistinis kongresas. Komisija pasiryžusi tam kongresui padaryti ypatingą monstranciją. Uolūs komisijos nariai surinko 2,310 žiedų, 403 laikrodžių, vyskupišką kryžių ir žiedą — visi daiktai bus sulieti, kad padarius būsinčiam Eucharistiniam kongresui gražiausią monstranciją.

Įdomi Katalikų Radio Valanda

Washington. — Kovo 6 d., Amerikos Katalikų Radio valanda švęs aštuonių metų sukaktuves. Ta proga bus sudaryta viena iš geriausių radio programų. Programą sudarys: simfoninė orkestra. Paulistų choras, prel. F. Sheen ir dar šis tas.

Sušaūdė Tris Misijonierius

Šajangas. — Spauda praneša, kad Kinijoje japonų kariuomenės sargyba nušovė 3 amerikiečius misijonierius, kurie rūpinosi sužeistaisiais. Japonai teisinasi, kad šovę todėl, jog misijonieriai nepaklausę sustoti. Nušautieji misijonieriai rasti sumesti į šulinį.

Vargsta Vokietijos Katalikai

Paryžius. — Prancūzų spauda rašo, kad

vokiečiai stengiasi katalikų mokykloms suduoti lemiamą smūgį. Policijos įsakymu uždaryta 18 mokslo įstaigų, kuriose mokėsi 2,545 mokiniai, taip pat įsakymu uždaryti 64 jaunų mergaičių mokyklas, kuriose mokėsi 12,957 mokinės ir kurias išlaikė katalikų vienuolynai. Tačiau, katalikai neleidžia savo vaikų į kitas mokyklas. Yra vietų, kur valdžios mokyklos yra visiškai tuščios, o katalikai savo vaikus mokina namie.

Kaip Ruošiasi Kongresui

Budapeštas. — Ši pavasarį čionai įvyks 34 Tarptautinis Eucharistinis kongresas. Valdžia renia kongresą visokiais būdais. Geležinkelio valdyba ruošia tinkamą susisiekimo planą. Ūkio ministerija aprūpins kongreso dalyvius maistu. Sostinės administracija padeda miestą puošti, įrengti garsiakalbius ir nakvynes. Visi darbuojasi. Be to, įstaigas taip tvarko darbą, kad valdininkai ir tarnautojai galėtų dalyvauti pamaldose.

Trys Broliai Misijonieriai

Chicago. — Trys broliai — kunigai skelbė misijas vienoje bažnyčioje. Sakoma, kad tai pirmas toks atsitikimas Chicago bažnyčios istorijoje. Visi trys broliai yra vienuoliai — servitai.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Gražios Rezoliucijos Nusiųstos Lietuvon

Lawrence, Mass. — Šios kolonijos lietuviai nepaprastai įspūdingai paminėjo Lietuvos 20-ties metų nepriklausomybės sukaktuves. Buvo iškilmingos pamaldos, prakalbos, teatras ir koncertas. Ypač šeros ir svarbios rezoliucijos buvo pagamintos. Vakaro vedėjas, klebonas kun. Juras, perstatė rezoliucijas. Iš viso buvo 3 rezoliucijos: viena Kau-no arkivyskupui, antra Lietuvos prezidentui ir trečia Lietuvos Seimui. Tos rezoliucijos kablegramomis pasiųstos Lietuvon.

Šv. Andriejaus Par. Minėjo 14-tas Metines

Philadelphia, Pa. — Jau 14 metų kaip gyvoja Šv. Andriejaus parap. Vasario 20 d., buvo atlaikytos šv. Mišios, o vakare buvo paruoštas didelis bankietas — paminėti tą sukaktį. Laike bankieto dainavo vyčių choras, kuris susideda iš virš 80 balsų.

Lietuvių Kolegija Pradės Naują Statybą

Thompson, Conn. — Marianapolio kolegijos rektorius, kun. dr. J. Navickas, M. I. C., vasario 16, 1937 m. paskelbė vajú. Šiais metais, vasario 16 d., 1938 m., naujos statybos kolegijai vajú užsibaigė — bent tuomi, kad galės pradėti naują statybą. Surinkta \$10,000, kurie bus rimtas pagrindas Marianapolio naujiems darbams.

Du Kunigai Apdovanoti Ordinais

Chicago, Ill. — Lietuvos konsulato Chicagoje pranešimu, Lietuvos valdžia apdovanojo 34 lietuvius amerikiečius už nuopelnus tėvynei. Tarp jų yra du kunigai iš Chicagos, kurie buvo apdovanoti ordinais: kun. A. Skripka iš Town of Lake ir kun. J. Vaičiūnas iš Cicero. Šie du kunigai daug yra nudirbę lietuvių naudai. Šitie chicagiečiai irgi apdovanoti: adv. B. Mastauskas, M. Brenzaitė, J. Dimša, dr. S. Biežis ir dr. A. Zimontas.

Tėvai Marijonai Pradės Misijas

Hinsdale, Ill. — Šiomis dienomis yra daromas Tėvų Marijonų misijų maršrutas. Ne užilgo tikimasi, kad tas maršrutas bus sutvarkytas ir paskelbtas spaudoje.

Vajú Laikas

Beveik kiekvienoje lietuvių kolonijoje vyksta vajú — ar tai spaudos, Moterų Sąjungos, Federacijos ar kitos kokios draugijos.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Pūnia. — Pūnia yra nedidelis gražiomis apylinkėmis Alytaus apskrities bažnytkaimis, tačiau gana senas. Jis stovi ant Nemuno kranto ir žinomas savo senu Pūnios - Pilėnų piliakalniu ir miškinga aplinkuma. Apie Pū-

nios piliakalnį yra išlikusių daug padavimų ir sukurta nemaža literatūros. Žinomas mūsų literatūroje ir istorijoje Pilėnų kunigaikščio Margio vardas, kaip Margis garbingai gyvenęs nuo užpuolusių Pūnios pilį kryžiuočių nužudęs savo mylimąją ir nusižudęs pats save. Dar ir dabar Pūnios piliakalnio viršūnėje galima pažinoti Margio kapą. Tačiau per ilgus amžius Pūnios piliakalnis buvo apgriuves, nesutvarkytas ir teikė senovės galybę dvelkiantį, tačiau šiandien apgailėtiną ir liūdną vaizdą. Tik šiais metais nusistatyta Pūnios piliakalnį aptvarkyti ir pagražinti. Vidaus Reikalų Ministerija Pūnios piliakalnio sutvarkymo reikalui Alytaus apskrities savivaldybei paskyrė atatinamą sumą pinigų, iš kurių piliakalnis bus aptvertas, papuoštas ir apsaugotas jo nuolatinis griuvimas.

Milijonas Medelių

Mariampolė. — Lietuva — gražus gamtos kraštas, bet kas kart vis daugiau puošiamas. Pernai apie 70,000 organizuotų žmonių pasodino milijoną medelių. Daugiausia medelių pasodino viešose vietose, gatvėse, aikštėse. Pakelėse apsodino net 932 kilometrų, 67 kilometrų miestų gatvėse, 6760 sodybų, 19 kapinių ir 25 aikštes.

Darbą dirbo 21 komitetas miestuose ir 357 komitetai valsčiuose. Šiemet tikimasi pasodinti vėl ne mažiau.

Veiklios kat. moterys

Skuodas. — Čia pasižymi veiklumu kat. moterų skyrius. Per 1937 m. narių skaičius padvigubėjo, suruošta senelių priegl. namams loterija, kuri davė 1,507 litų pelno, atšvesta 15 metų sukaktis. Žodžiu, kat. moterys daug nuveikia, nes dirba ne tik valdyba, bet visos narės pasižymi darbštumu ir katalikišku susipratimu. Skyriaus dvasios vadas yra kun. Ruibys.

Gražus Išauklėjimo Pavyzdys

Zarasai. — Sekmadienį Zarasuose greit pasklido žinia, kad vieną mergytę apie 5 metų amžiaus, Šv. Vincento išlaikomo darželio auklėtinė, rado Prof. Zigmo Žemaičio pini-gus ir dokumentus. Rastuosius pinigus su

Lietuvių dailininko A. Varno Lietuvos peizažas

dokumentais radusioji mergytė Jadvyga Kurilaitė drauge su savo broliuku Stasiu Kurila nunešė Klebonui ir įdavė. O šis greit patytė, jog pinigų pametėjas dar yra Zarasuose ir jam juos gražino. Prof. Žemaitis neturtingiems radėjams 50 lt. davė pasidėti į banką dėl reikalų, o 5 lt. pridėjo saldainiams.

Lietuvoje Liūtai Ir Drambliai

Kaunas. — Mickevičiaus slėny jau senokai steigiamas zoologijos sodas, kaip žmonės sako: žvėrinčius. Tas darbas buvo numatytas įvykdyti per 25 metus. Bet jaunieji Latvijos lietuviai sumanė tą patį darbą padaryti per vienerius metus. Mat, šiais metais Lietuvon atvyksta lietuviai iš viso pasaulio. Latvijos lietuviai išsiuntinės atsišaukimą, kad turtingesnieji atvežtų Lietuvon po kokį nors žvėrį. Tuo būdu darbas vyktų greitai ir lengvai. Tie jaunieji lietuviai iš savo sutaupų, kurias susirinko neidami į vakarėlius nei kiną. Vienas labai turtingas lietuvis pažadėjęs atvažiuoti su drambliu; kitas — fabrikantas pa-

žadėjęs nupirkti du meškiukus.

Toks realus darbas, maną jie būtų geriausias nepriklausomos Lietuvos minėjimas, o žodžiams nereikia laiko gaišti.

Kiek Miškuose Gaisrų

Kaunas. — Praėjusiais metais gaisrai Lietuvos miškams padarė iš viso apie 80,000 lt. nuostolių. 160 gaisrų priežastys nežinomos, bet 69 buvo padegimai. Daugiausia gaisrų buvo Jurbarko, Kauno, Kėdainių, Kuršėnų, Šakių, Varėnos ir Zarasų urėdijose. Taujėnų ir Telšių urėdijose išdegė 48,95 ha durpyno.

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c